

Мое сеќавање за другарот ВЕСЛИЕВСКИ НА ОВЧАРОТ "

Го познавам од 1942 година, кога како партизан престојуваше со остали партизани во атарот на с.Покрвеник, во пештера длабока повеќе од два метра, бидејќи често пати ги посетував.

Порано го упознав после моето излегување во партизани во атарот на с.Лескоец, каде новодојдените партизани и одредот "Даме Груев" кој пристигна од Егејска Македонија.

За Овчарот можам да речам дека добив дојам како добар војник, способен раководител, војнички и политички издигнат, кај него постоеше хуманост, брига за своите потчинети, како и човек надарен за комита, врло храбар, озбилен, строг во изведување на акции против окупаторот. Истиот беше страв и трепет приликом судрувањето со Бугарите, Балистите, германците и четниците.

Горните оценки ќе ги регистрирам со неколку примери:

Знам за една акција што изврши од и уште еден партизан во ликвидација на еден шпион на бугарската власт, иако во околината имаше многу окупаторска војска, задатокот успешно го изврши.

Како командант на ново формираниот одред "Охридско-Преспански", во атарот на планината Галичица - место викано "Ломје", Овчарот - поред другарите Цветко и Добривоје Радосављевиќ, кои присуствуваа на формирањето на овај одред и оддржаа пригодни говори за натамошните задачи на одредот на територијата на Дебарца, на командантот - Овчарот му беше предадено прво Македонско знаме на Крушевската Република, односно Македонско знаме. Примајќи го знамето Овчарот го пољуби и оддржа краток говор, зборувајќи му на борците ќе се бориме и ќе се вее ова знаме насекаде во Македонија. Овчарот знамето му го предаде на Кире Јошевски. Ова знаме беше направено во с.Покрвеник. Вечерта на 17 јули одредот замина за Дебарца. На чело на одредот одеше командантот со пушката на рака.

Да потврдам за хуманоста и брига за борците ќе наведам неколку примери:

Првата акција што беше направена во селото Издеглавје - Охридско. Во селото беше одземена пушка од пољакот, а ја зеде новодојдениот партизан Тоде Андреевски, истиот пушката ја предаде на ~~нејаква~~ не ја предаде во штабот задржувајќи ја занего, али за ова разбра штабот на одредот и по наредба на комесарот истиот беше врзан .

Овчарот и неговиот заменик војводата на ваквиот потез се супротста-
вија образлагајќи дека Тоде не е организиран само ~~през~~ два дена е
дојден партизан, без оружје, и нема смисла да ~~што~~ ~~не~~ се даде на суд.
Тоде беше ослободен и стана многу храбар борец ~~и~~ ~~вина~~ ~~за~~ помошник
пушкомитролезец ~~се~~ Бучка во с.Белчиште.

Во Славј Планина по формирањето на батаљонот "Мирче Ацев" по
барање на главниот штаб за Македонија, побара доброволци за диверза-
нска група. Поред останалите бев и јас пријавен. Бидејќи пријавени
бевме повеќе од колку што требаше, на Овчарот и тука се виде неговат
хуманос према своите борци. На сите му се захвали за храброста и
дисциплината, али неколку другари што беја физички послаби, слаби
со обувки и одело, му се захвали и ги остави во батаљонот, а на оста-
налите ни даде инструкции- задачи како да постапиме. Се снабдивме
со храна и друго и заминавме.

Батаљонот "Мирче Ацев" доби задаток да замине на бугарска
територија. Батаљонот беше зголемен бројчано со нови дојдени парти-
зани од Дебарца и кичевско, али со само заминавање од новодојдените
партизани имаше дезертирање од батаљонот. Гледајќи ја оваа ситуација
командантот заедно со штабот, разгледувајќи ја ситуацијата, а да не
би овие партизани паднале во рацете на балистите и германците, одлу-
чува да дел од штабот- заменикот командат - војводата, заменик ком.
Гоце и командирот Старејко, се вратат заедно со овие партизани во
Караорман и му ги предадат на главниот штаб за Македонија.

Делот од батаљонот го продолжи патот низ Поречието, Крушевско
Демирхисарско и Преспата, нанесувајќи ми на бугарскиот окупатор
големи загуби. Името на овчарот по кажување на селаните било страв
и трепет за окупаторот.

По наредба на главниот штаб, јас и ~~кажаници~~ Комитот бевме
испратени како курири да го пронајдеме батаљонот и истиот да се
врати во Дебарца бидејќи германците и балистите спремаа офанзива
да влезат во ослободената Дебарца.

Батаљонот "Мирче Ацев" го најдовме во атарот на с. Љубојно
и с. Долно Дупени. Прашајќи ~~не~~ другарите од одредот што има ново, му
објаснивме дека Енглезите за прв пат пуштија оружје, облека и храна.
Направивме грешка што без да се договориме со штабот, му казавме
дека Војводата, Гоце и Старејко- загинаа на Кленоец во борба со
балистите.

Овчарот нареди покрет за Дебарца, али некои од постарите
партизани- женети со деца, почнаа да реагираат дека не сакаат да
одат во Дебарца, ами ќе се борат во Преспа и Битолско.

Овчарот и тука иако мене и на Комитот ни ставе забелешка, што ги информиравме другарите за погибијата на ~~неговите~~ другари, се снајде дека одиме да примиме оружје и поново се враќаме на овај терен. Овај став го потврдивме пристигнувањето во с. Црвена Вода - Караорман, овчарот ~~и~~ борци и и изнемоштени му даде униформа, обувки и оружје - автомати, и со нас ги врати во одредот на Дилко, кој оперираше во Преспа.

Војничката способност на Овчарот, неговата храброст и успехите што ги направи после тоа на теренот на Кумановско, Кратовско и други места во источна Македонија. За ова ќе можат да кажат соборците кој учествувале на тој терен.

14-04-1989 г.

Сирхан

Лазо Темелковски
(Лазо Темелковски)